

12 Αυγούστου 2021

Δεν πρέπει να λυπόμαστε όταν παθαίνουμε κάτι κακό, μα όταν κάνουμε κάτι κακό

[Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες](#) / [Άγ. Ιωάννης Χρυσόστομος](#) / [Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες](#)

Φωτο:sterianizali.wordpress.com

Τη λύπη την έβαλε μέσα μας ο Θεός. Όχι, όμως, για να τη μεταχειριζόμαστε άσκοπα ή και βλαπτικά, σε ακατάλληλο χρόνο και σε αντίθετες συνθήκες στη φύση μας περιστάσεις, κλονίζοντας έτσι την υγεία της ψυχής και του σώματος, αλλά για ν' αποκομίζουμε απ' αυτήν όσο γίνεται μεγαλύτερο πνευματικό κέρδος.

Γι' αυτό, δεν πρέπει να λυπόμαστε όταν παθαίνουμε κάτι κακό, μα όταν κάνουμε κάτι κακό. Εμείς, ωστόσο, έχουμε αντιστρέψει τα πράγματα. Έτσι, και αμέτρητα κακά να διαπράξουμε, ούτε λυπόμαστε ούτε ντρεπόμαστε. Αν, όμως, πάθουμε και το παραμικρό κακό από κάποιον, τότε τα χάνουμε, βαριοθυμούμε, γινόμαστε συντρίμια και δεν συλλογιζόμαστε πως οι θλίψεις και οι πειρασμοί φανερώνουν τη φροντίδα του Θεού για μας περισσότερο από τα ευχάριστα περιστατικά.

Αλλά γιατί αναφέρω τις θλίψεις αυτής της ζωής; Μήπως και η απειλή του αιωνίου κολασμού δεν αποτελεί τη φιλανθρωπία του Θεού καλύτερα από την υπόσχεσή Του για την ουράνια βασιλεία; Γιατί ,αν δεν υπήρχε η απειλή του αιωνίου κολασμού, λίγοι θα ήταν εκείνοι που θα κέρδιζαν τη σωτηρία. Δεν είναι, βλέπεις, αρκετή για μας, τους ράθυμους, η υπόσχεση των ουράνιων αγαθών. Ο φόβος της κολάσεως πιο πολύ μας παρακινεί στην αρετή.

Γι' αυτό, λοιπόν, υπάρχουν η λύπη και η αθυμία, όχι για να μας κυριεύουν όταν πεθαίνει ένα αγαπημένο μας πρόσωπο ή όταν χάνουμε χρήματα ή όταν

δοκιμάζουμε κάποια αποτυχία, αλλά για να μας βοηθούν στον πνευματικό μας αγώνα. Ας λυπόμαστε όχι για τη θλίψη ή τη βλάβη που μας προξενεί κάποιος, αλλά για τις αμαρτίες μας, με τις οποίες λυπούμε το Θεό. Γιατί οι αμαρτίες διώχνουν μακριά μας το Θεό, ενώ οι θλίψεις, που δοκιμάζουμε από άλλους ανθρώπους, Τον κάνουν να μένει κοντά μας ως προστάτης.

Αγιος Ιωάννης ο Χρυσόστομος

Πηγή: 1myblog.pblogs.gr